

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צה.

עין משפט
נר מצוה

בַּח א ב מִי פ"ח מהל'
מאכלות אסורות הל'
יא יב קמג לאוין קמא
טוש"ע י"ד ס' סג סעיף
א:

במזג ג' מ"י שם הלכה יא
 קמג שם טוש"ע י"ד
 ס"י קי טע"ף ג'
 נ ד מ"י פ"ט מהלכות
 פסולי המוקדשין הל'
 :ד

לעזי רש"י

מיישל"ת [מיישילי"ש].
אטליזים.

רבינו גרשום (המשך)

אדמורי ליה מאן יהיאל?
אוי בישרא. אי ישראל
היב' לה מותר וואס עובר
נאכט'ס הייב' ליה אסור.
נאכט'ס הייב' אחר הרוב
כלומר אע"פ דאנעלס
הענין: נאכט'ס צו בשר
כלומר בעיר מצא הלך
אחר הרוב טענים כלומר
אין דרום טענים ישר
מותר ואי מבושל הלך
אחר רוב אוכלי העולם
כלומר ואם אומליל העולם
אכיל בשר הן אסור
הלך הכא חזין אמי חי הוא
הלך אחר רוב הטענים
דאע"פ שנעמען מן הענין.

וכי חימא האב נאמי בנאמא
 יעברו כוכבים ודחלן
 אחרו רוב כטבחים איה
 נלמה אולין אחר רוב
 אובלי בשר ניחוי אי עובר
 יקטל קטל ישראלי ליה
 ישראלי קטל ישראלי ליה
 טרופה וי ישראלי קטל
 ליה שרה. בעמוד ורואה
 כלומר לעולם אמן לא
 בעשר כיון נחשתלימ
 העין אסור ואי מפרה
 חזק חזין האב אבא
 בעשר חזק אחר רוב כטבחים
 ורוב טבחי ישראל ומזה
 בעשר ורואהו
 בשם הברש כיון מקולין
 עש שנה שנה. ח"ש נאמא
 בבגדובלין איבין כ"ה.
 המהשנה איבין שנה
 שנה [איבין] איבין
 ששמוה הרי אלו עולה
 ויראיהו כיון שדלימן
 עולה קן שכן מצטו ותח
 ויראיהו ליראיהו ותח

[illegible]

אנן נאסור את כל המקורין. מקולין הם אותם עוצדי כוכסין שוקחין בשר מן העצם השתכר בו וקאמר דאין לנו לאסור מליקה בשר היום משאר מקולין ולחוש שכמו שמכרה לזה טרפה למוכרה במקולין אע"פ שלא הכריזו מן מכר לאחריה המוכרים במקולין. או כמו שמכר זה העצם טרפה כמו

כן עשו שאר טבחים זה אין לחוש ושר
 שאר מקולין הואיל ורוב טבחי ישראל
 נלד מההוא עובד כוכבים דזונה
 מיניה: **רבי** **למעמיה דאמר** מקולין
 וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד
 כוכבים מותר. ולא חיישין שמא יצא
 עובד כוכבים מנבלה שצדו למכור
 במקולין או אם מכר אחד מן הטבחים
 טרפה לעובד כוכבים הלא לקנות
 ממנו לאכילה ולא כדי למכור במקולין
 אין לאסור בשביל כך מקולין שעודי
 כוכבים דבתר רוב בשר אזלינן שקונים
 מטבחים ישראל כדי למכור במקולין
 שהיא כשירה: **טעמא** דאיכוון
לצעוריה הא **לאו** הכי **אסור** והתניא
 ב'ו. פירוש שרינן בשר הנמלא ציד
 עובד כוכבים דלזלינן צד רובא ולא
 חיישין שמא הציא נבלה מציתו למכור
 במקולין הכא נמי ניזיל בתר רובא ולא
 ייחוש לשאר מקולין ומשני שאני התם
 דאיתחזק איקורא פירוש החזק שיש
 איסור במקולין: **אמר** רב בשר
 שנעצל מן העין **אסור**. ואפילו צעיר
 שיש צה רוב טבחי ישראל דחיישין שמא
 עורבין יציתו נבלה מרובא דעלמא
 וחלפיהו (ב) וחומרא בעלמא הוא משום
 עובדא דהוא כדלקמן:

ספקו אסור: לכל קבוע כמחלה על מחלה דמי והא דקיימא ליה מדאורייתא חד בתרי בטיל היינו היכא שמעורב ואינו ניכר האסור אבל הכא ידוע האסור בדוכסיה ואמרת המוכרת בשר וכלה ודברך משום אפי' מעורב לא בטיל ואמר כל קבוע כו' כדאמר בפ' התערוכות (נחמס עג.) גבי תערוכות צעלי חיים דחשיבי ולא בטיל דפרין ומשון ונקריב חד מיניהו ונימא כל דפריש מרובא פריש ומשני נמשון בתמיה הוה ליה קבוע וכל קבוע כו' ועיקר הטעם חייש משום קבוע אלא משום דצעלי חיים לא בטיל כמו דלכ שדרכו ליימנות: **ובנמצא** הלך

אחר הרוב. וא"ת דבמקום שמכריזין והכריזו משום טרפה אמת אסרינן כל המקולין של עובדי כוכבים ולא אולינן במר ישראל דהוי רובא ובשר וכן במקום שאין מכריזין לא אולינן במר רוב כשרים ומיהו איכא למימר דהתם משום דמקולין הוו להו קצוב אצל קשה דבשר הנמנא ציד עובד כוכבים שלא במקולין אסור ציוס שהכריזו ולא אמרינן הלך אחר הרוב אע"ג דשרינן הכא נמנא ציד עובד כוכבים דמסתברא דהא דאמר רבי לעיל מקולין וטבחי ישראל בשר הנמנא ציד עובד כוכבים מותר היינו במקום שמכריזין ולא הכריזו אלא הכריזו אסור אף עב גב דקמי נמנא דמשמע שלא במקולין ועוד דאסרינן במקום שאין מכריזין לקטות מן העובד כוכבים במקולין אע"פ שרוב טבחי ישראל דמישינין דלמא אתרמי לטבחי ישראל

ובלייטא דשדו עורצי צמעלי יומא דכפורי משום דהיתרא שכיט טפי וס' דרוב צדמות איין טרפות ונראה דתקנתא צעלמא הוא שעשו אטע"פ שרוב צדמי ישראל וכן צמקום שמרביין והכריזו שלא לקנות חלצים לא ימכרו לעובד כוכבים למלא אחי לזבוי לישראל אע"ג ב"ד עובר בובבבים. וא"ת דאמר צפ"ק דפסחים (דף ט: וס' ד"ה היינו) תעשה חנויות דספקו אסור פירש ואחא עבדו וספקל היינו ספקא נמא' דזו עובד כוכבים דלא לי נמא' צפי עבדו ומה לי נמא' לי ספקא בעלמא מן הצבורים שזולא הספק צמקום הקציעות וצפ"ק דהערוכות ירש' ומאי קושיא והלא כיון דחויין צעשה שפירש דממיליד ספקא דה צענין זה שלא נראה צעשה שיפרש וא"ת דהתם משני גזירה ד כוכבים משום גזירה שמה יקח מן הקבוצה וכ"ת דהתם נמי אם יקח מן הקבוצה דא"כ אמאי ירעו עד שיסתאבו כיון דפירשו מעמאם כוסות כולן אסורים פירש א' מהם לרבוז ומרבוז לרבוז מותרין למא גזירה שמה יקח מן הקבוצה ואין סברא לחלק בין קדשים ועבודת כוכבים שהאסור ידוע צמקומו ואין מותר המוכרם וצלה מעורבת אלא דרובם קבוצה ודוקא התם שהאסור מותר צביהר ור"ת היה ממיר כשנכנס מרבוז קפריש ואין נראה אלא דוקא כשהאסור ידוע דכפירשתי:

אסיק

אִי הוּא פִּיסַם מִינְאִי. אִם הֵיית שֶׁלֹם עַמִּי. שׁוֹנְאִים הִיוּ זֶה לָהֶם:
דַּעֲבָדִי אֲחֵנוֹל. שֶׁחֲטִימִי אֲחִמּוֹל: שַׁעֲשֵׂה עֲלַי כְּהוֹנֵן. שֶׁמֶכֶר טִרְפָּה
לְעוֹבָד כּוֹכָבִים לְמוֹכְרָה בְּמִקּוּלֵיךְ וְהַטְעָה אֶת חֲבִירוֹ וְלָקַח מִן הָעוֹבָד
כּוֹכָבִים: אֲנוּ נֶאֱסָרוּ. בְּתַמִּיּה מְלִיקָה בָּשָׂר הַיּוֹם מִן הָעוֹבָד כּוֹכָבִים
בְּמִקּוּלֵיךְ הוֹאִיל רּוֹב בְּחַיִּי וְשָׂרָל:
בְּמִקּוּלֵיךְ מִיִּשְׂרָאֵל: מִקּוּלֵיךְ יַעֲזִיבִי
יִשְׂרָאֵל. כְּלוּמָר מִקּוּלֵיךְ הָעוֹמְדִין עֵצִיר
וְעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲסָקִין בָּהֶם: בָּשָׂר
הַנִּמְאָל בִּיד עוֹבָד כּוֹכָבִים. שֶׁס שְׁלוֹקְחוֹ
מִן הָעַבְדִּים לְהַשְׁתַּכֵּר בּוֹ דְּהוּא וְדֹאֵי
לֹא שִׁחֲטוּ: מוֹסֵר. דְּבַתֵּר דָּרֹס אֲחִתָּא
דְּאִילִין וְלַטְרַפָּה לִכְאֵל לְמִיחָשׁ דְּאִם אִתָּא
דְּלִכְאֵל טִרְפָּה אֵל הוּא מְזִין לֵיהּ כִּד
לְמוֹכְרָה בְּמִקּוּלֵיךְ: אִיִּי וְלִי וְלְעוֹרֵיהּ
לְחִצְרֵיהּ. וְשָׁקֵר דָּכֵר: אֲנוּ נֶאֱסָרוּ.

היום את המקולין שצעיר וליקח צער
מן העובד כוכבים אף היום מותרים
הואיל ולא הכריזו: ומקשינן **טעמא**
דלגאוריה הוה. אמת דבריו נאסרין
ומתניא כו' וכיון דבזכות היתר הן
משום חד עובד כוכבים מי מתקרי
כוליה: **רש"י** **עובד איסורא**. דטרפה
וזה לא מהר זה שהרי מכרה לעובד
כוכבים ויש לחוש שמכר הימנה לעובדי
כוכבים הרבה: **שם** **עלמא** **מן** **העין**.
שהיה שעה אחת שלא ראהו ואפילו
היה מונח על שלחנו: **אסור**. שמה
נמחלק בצלה: **נמא** **ציד** **עובד כוכבים**
שאני. שהיה בחזקת משמרתו והוא
לא חשטה ומטרפה לא מכרו לו למכרה
כאן אבל צער המונח שמה עוררים
חלפוהו: **ספקו אסור**. דנפקא לן מקראי
דצדק צדקא דיומא (דף פד:) וצ"ק
דכבושת (דף עו.) כל קצוב כמחלה
על מחלה דמי וזה מן הקצוב להחל
נמא דנייד הלך אחר הרוב דקשה
לאו קצוב הוא: **מלא** **בה**. משנה
היא "בטהרות עיר שישאל ועובדי
כוכבים דרין בה: הלך אחר רוב
טבחים. אם רובן ישראל כשר: ואם
מבושל. אע"פ שהטבחים רובן ישראל
אחר רוב אוכלי צער שצעיר אזליין
דמבושל לאו מטבחים נפל ואפילו רוב
טבחים ישראל אסור דשמה עובד
כוכבים בשלו: **אי** **עובד כוכבים** **נקיע**
ליה. אסור דבטבחה הוא בשלו אלא
ודאי בנמא מוטל לארץ קאמר וקאמר

[illegible]

מחזור

טרפה ולא אלוהין בתר רוב בהמות דכשרות אע"ג דלקמן שרי כדלעיל
 ולא חיישינן דלמא של טרפות הן כדפירש בקונטרס התם לקמן
 תכמים במקום שאין מכריזין שלא לקנות מן העובדי כוכבים לנחל
 משום עובד כוכבים כי ההיא דלמור (מה דף סא:) בגד שאכל בו
 דמן הדין לא היה לן ליתחש דאלוהין בתר רובא: **הכא** נמי בשנמצא
 תשעה לצוירים של מלך ואחד של חמץ ואחד עכבר ושקל כ"ו הריני
 והשחא ין שקל נמי עכבר מן הצוירים ילשימי ין ההל דאריני
 ציד עובד כוכבים דאלוהין בתר הרוב ויש לומר דהתם איירי שראין
 (והחם דף עג:) דפריך ונכשנינהו (א) ויניידו וימחל כל דפריש מרובא
 במקום קביעות הוי כמחלה על מחלה יש לומר דהתם פריך שני
 שמה יקח מן הקבוע אחזי לא אסרינן ההל נמי גבי נמצא ציד ע
 פירשו מעמדם שרי אלא דלכתחלה הוא דאסור לעשות כן גזירה שמע
 מותרים ותו הא דלמרינן התם (ב) כוס של עובד כוכבים שנפל לאור מ
 לא נתערב בצבוא כיון דפריש הוא מותר דמרבוי פריש אלא משמע דלס
 לשאר איסורים וי"ל דהכל לא שייך כלל למבואר שמה יקח מן הקבוע כי
 בקוממה אבל כשהאסור מוצר בשר לא שרי כי פריש אחי יקח מן
 וזאב צעדר ודרס שנים או שלשה טלאים כל חד וחד מטעם כל דפס

מסורת הש"ס

(א) צ"מ כד; (ב) פסחים ט;
גדה יח. כמזבח טו.
(ג) מכשירין פ"ב [מ"ט
ע"פ]; (ד) [ליחא במשנה];
(ה) שקלים פ"ו מ"ג;
(ו) [בזכות ט. וש"נ]; (ז) [ז"ל
במכשירין]; (ח) [לקמן לח];
(ט) [דף עד].

הגהות הב"ח

(ח) תוס' ד"ה אמר רב וכו' מרובא דעלמא וחלפיה ואפילו בבהמה שלימה וחומרא בעלמא הוא הס"ד והשאר נמחק: (צ) ד"ה הכא וכו' היינו ספא וכו' ומכשנינהו דנייידר:

מוסף דע"י

[illegible]

רבינו גרשום

א"י הזה פיסית מינה
כלומר אי זוה עבדל לי
זה נפשו: מפני שוטה
זה שעה של חנוך.
במור שמכר בשוק טרפה
במקום שמורכז כשרה
זה נאסר לו הקרקלין
א"י רמב"ם ישרא"ל שיה
שנמצא ביד א"י יהא אסור
ושכחור לו טרפה: א
זה הכי אסור כלומר
ורכא דאכא טרפה אחת
בכמקלין למי ששנמצא
בידו: דאכא למי שרצה
טרפה מרוב לו והתאיר
אומר מקלין כו
אחורא דאחורא אסורא
כלומר כי אחתה טרפה
במקלין לא אסר
שנמצא ביד עובד כוכבים
אחורא: מתיבין ר' אומר
הקלין וטעמיה ישרא"ל כי
כלומר והא הכא נתעלם
מן עין מוחות: נמצא ביד
עובד כוכבים שיה
למור